

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

KNOWLEDGE MOBILISATION REPORT

**INCLUSIVE RESPONSIBLE RESEARCH. KNOWLEDGE
MOBILISATION AND UNIVERSITY SOCIAL RESPONSIBILITY**

**GRANT AGREEMENT NUMBER:
2020-1-ES01-KA203-081978**

KAZALO

Uvod.....	3
Kontekst	4
Metodologija.....	4
Vzorec.....	4
Merski instrumenti.....	6
Zbiranje podatkov	8
Rezultati	8
Kvantitativni pristop	8
Deskriptivna statistika.....	10
Raziskovalni profili	19
Kvalitativni pristop	23
Zaključek.....	23
Slovenija.....	24

UVOD

Vključujoče odgovorno raziskovanje je nastajajoči koncept, ki opredeljuje vrsto etičnih in družbeno-odgovornih raziskav, ki temeljijo na vrednotah pravičnosti in trajnosti ter upoštevajo mnenja posameznikov, njihove potrebe in interese ter jih vključujejo v raziskovalni proces za soustvarjanje znanja, ki prispeva njihovi emancipaciji in transformaciji njihove družbe.

Kategorije vključujočega in odgovornega raziskovanja, so opredeljene na naslednji način:

- **Družbena zavezanost:** socialno poslanstvo univerze za raziskovanje tematik, ki so pomembne za lokalno skupnost in pomembne za lokalno kolje. Spodbujajo se tiste vrste raziskav, ki temeljijo na inovacijah in so zavezane preobrazbi in izboljšanju družbe.
- **Etični pristop:** skozi odgovorno raziskovanje in inovacije je funkcija univerze spodbujanje usposabljanja državljanov, ki temelji na vrednotah pravičnosti, socialne enakosti in trajnosti. Nadalje etični pristop temelji tudi na odnosih spoštovanja in varnosti, da bi opolnomočili in emancipirali najbolj ranljive skupine.
- **Sodelovanje:** strategija za vključevanje in predanost družbenim problemom, ki vključuje demokratizacijo procesov usposabljanja in raziskovanja za skupno ustvarjanje znanja tako med raziskovalci kot tudi deležniki (*ang. stakeholders*)

Sistematična analiza literature je pokazala:

a. Ob pregledu literature nismo zaznali skupnega soglasja o konceptih: družbena odgovornost univerze, vključujoče raziskave in prenosljivost znanja (*ang. Knowledge Mobilisation*). Kazalniki, ki so bili vzpostavljeni za merjenje konceptov, se sicer razlikujejo od konteksta do konteksta in glede na konceptualni okvir posamezne študije. Prvi izmed njih, *USR* (*ang. University Social Responsibility*), je vključen v poslanstvo vsake univerze. Zanimivo je, da se njihovi indikatorji nanašajo na etično komponento in socialno vključenost, po drugi strani pa nekatere študije povezujejo družbeno odgovornost z t.i. odgovornim raziskovanjem. Poudarek je predvsem na etični razsežnosti in vrednotah, ki bi jih morale univerze spodbujati s svojimi raziskovalnimi, poučevalnimi in svetovalnimi dejavnostmi. V raziskavah to pomeni izpostavljanje vrednosti ustvarjenega znanja za družbo ter odgovornost same institucije in njenih raziskovalcev za iskanje pozitivnega družbenega učinka.

b. Preobrat pri vključevanju deležnikov v raziskavah daje prednost temu pozitivnemu družbenemu učinku in izpostavlja potrebo po raziskovanju skupaj z njimi. To je torej odgovorna raziskava, ki se zaveda svoje zavezanosti potrebam ranljivejših skupin in daje dodatno vrednost konceptu odgovornega raziskovanja in inovativnosti, saj upošteva odnose med deležniki in raziskovalci, z namenom prepoznavanja in ustvarjanja priložnosti za udeležence, z namenom dosega družbenih sprememb. Vključenost, družbena pravičnost, in trajnost so temeljne vrednote razvoja univerzitetnega raziskovanja, ki vključujejo tudi kritičen razmislek o problemih raziskovanja, uporabljenih procesih in metodologijah ter modelih komuniciranja, ki se spodbujajo in vrednotijo na univerzi. To je tudi ena izmed poglavitnih ugotovitev naše študije.

c. To hkrati predstavlja tudi potrebo po ponovnem razmisleku o pomenu ter o vlogah raziskovalcev, ki kot rezultat demokratizacije skupnih procesov, gradnje znanja, razkriva protislovja in nedoslednosti v politikah vrednotenja raziskav, še vedno deluje po merilih merila prenosa rezultatov (na podlagi korporativnih raziskovalnih modelov) in postavlja ovire za participativno in emancipatorno raziskovanje.

Zaradi izsledkov naše raziskave menimo, da obstaja legitimna potreba po novih kazalnikih, ki bodo osredotočeni na mobilizacijo oz. prenos znanja, kot model in interaktivno strategijo, ki presega obstoječe modele prenosljivosti znanja. Tako je ena od stvarnih posledic naše definicije RRI (ang. Responsible Research and Innovation) ta, da imajo univerze in oblikovalci univerzitetne politike zdaj koncept, ki ga je moč prenesti na kazalnike, ki bodo vodili raziskovalne skupine pri odločitvah v skladu z našim raziskovalnim pristopom.

Vključujoče raziskave odpirajo nove priložnosti za demokratizacijo znanja, saj deležnikom ponujajo aktivno sodelovanje in soustvarjanje znanja, ki presega akademski jezik ter ga bogati, kontekstualizira in prenaša, hkrati pa vrača pomen odgovornemu raziskovanju univerz.

KONTEKST

Mednarodna primerjalna analiza literature je pokazala, da raziskovanje spremljamo tako na nacionalni kot na institucionalni ravni v petih kontekstih s kvantitativnimi kriteriji, ki temeljijo na objavljenih člankih in rezultatih znanstveno-raziskovalnega dela. V vsaki izmed držav so prav tako priznane različna poimenovanja za akademsko osebje, čeprav si delijo nekatera merila za spremljanje svojih raziskovalnih dejavnosti, kot je navedeno zgoraj (ugledne revije itd.)

METODOLOGIJA

Metodologija je zajemala oblikovanje in izvedbo iz pol-strukturiranih intervjujev z različnimi univerzitetnimi raziskovalnimi skupinami (Bericat, 1998) s kvantitativnim pristopom, v katerem so odgovori iz intervjujev razvrščeni v niz indikatorjev na ordinalni ravni. Tako intervjuji kot kazalniki so bili teoretično in empirično potrjeni na nacionalni in mednarodni ravni. Strokovna komisija šestih nacionalnih in osmih mednarodnih ocenjevalcev je zagotovila teoretično potrditev, empirična študija pa je bila potrjena s pilotnim testom s 17 raziskovalnimi skupinami (Ferrández-Berrueco et al. 2021).

VZOREC

Uporabljen je bil kvotni ne-stratificirani vzorec (Kalton, 1983); kot klasifikacijski spremenljivki pa smo upoštevali področje in vrsto raziskave. Vsaka projektna skupina je morala opraviti razgovore z vsaj šestimi raziskovalnimi skupinami z vsakega področja, opredeljenega po španski kraljevi uredbi RD1393/2007 (umetnost in humanistika, znanost, družbene in pravne

vede, inženiring in arhitektura ter zdravje). Trije intervjuji z raziskovalci s področja temeljnega raziskovanja, in trije s področja aplikativnega raziskovanja. Čeprav so bile kvote izpolnjene, kot je razvidno iz tabele 1, je bila vrsta raziskave bolj zapletena zaradi raziskovalnih tradicij na različnih področjih. Na primer, na področju znanosti prevladujejo temeljne raziskave, v tehniki pa je obratno. Kljub temu smo poskušali izpolniti kvoto na področje in anketiranih je bilo skupno 107 raziskovalnih skupin v petih evropskih državah (Avstriji, Romuniji, Sloveniji, Republiki Srbiji in Španiji), ki predstavljajo 1055 raziskovalcev, od tega 50,3 % moških in 49,7 % žensk. Tabela 1 prikazuje porazdelitev vzorcev po državah.

Tabela 1. Porazdelitev vzorca glede na področje in vrsto raziskovalnega področja

Področje	Vrsta		Skupno
	Temeljne	Aplikativne	
Družboslovje	3	6	9
Eksaktne znanosti	10	3	11
Družboslovje in pravo	14	18	32
Inženirstvo in tehnika	9	34	43
Zdravstvene vede	3	7	10
Skupno	39	68	107

Tabela 2. Porazdelitev vzorca glede na države

Država	Vrsta		Skupno število skupin
	Temeljne	Aplikativne	
Avstrija	4	9	13
Romunija	4	10	14
Srbija	6	24	30
Slovenija	6	9	15

Španija	19	16	35
Skupno	39	68	107

MERSKI INSTRUMENT

Intervju je bil sestavljen iz treh posameznih delov (glej prilogo A). Prvi del se je nanašal na kontekstualizacijo raziskave, ki smo jo izvedli glede na predmetno področje, na katerega je bila naslovljena, oziroma na deležnike, in njeno povezavo z družbeno odgovornostjo univerze. Drugi del intervjuja je zajemal celoten raziskovalni proces s participativnega vidika; v tem delu smo sogovornika, običajno koordinatorske skupine, povprašali o sodelovanju deležnikov v vsaki fazi raziskovalnega procesa: identifikaciji problema, načrtovanju raziskave, zbiranju podatkov, analizi podatkov, razširjanju in trajnosti. Vsak kazalnik je bil ocenjen na ordinalni 3-stopenjski lestvici, kjer je bila 3 najvišja stopnja udeležbe (glej dokument B za pregled in celotno razlago v dodatku A). Tretji in zadnji del pa je sledil istim stopnjam procesa, vendar tokrat z vključujočega etičnega vidika sodelovanja, pri čemer so nas zanimala odločitve raziskovalnih skupin, ali spodbujajo sodelovanje deležnikov. V tem delu intervjuja so se vprašanja razlikovala glede na odgovore, podane v participativni fazi, od bolj reflektivnih tipov vprašanj za manj participativne skupine do bolj specifičnih vprašanj, namenjenih razlikovanju vrst sodelovanja:

- prenos znanja, pri katerem sodelujejo skupine deležnikov, vendar je njihova udeležba instrumentalna in samo usmerjevalna; to pomeni, da sodelovanje poteka, vendar ga nadzoruje raziskovalna skupina.
- prenos znanja, pri kateri ima sodelovanje deležnikov jasen emancipatorni namen in je zato bolj vključujoče.

Tabela 3. Povzetek indikatorjev

	PROBLEM	OBLIKOVANJE	ZBIRANJE	ANALIZA	RAZŠIRJANJE	UPORABA
<p>Participativna perspektiva</p> <p>Vključevanje deležnikov v raziskavo</p> <p>Indikator 0P</p> <p>1. Deležniki niso izrecno opredeljeni</p> <p>2. Deležniki so opredeljeni na splošen način</p> <p>3. Neposredni in posredni deležniki so jasno in konkretno opredeljeni</p>	<p>Indikator 1P</p> <p>1. Raziskovalna skupina to opredeljuje enostransko</p> <p>2. Neposredni interesent kot edini upravičenec predlaga problem raziskovalni skupini</p> <p>3. Neposredni interesent in raziskovalna skupina skupaj opredelita problem, od katerega neposredni interesent ne bo edini upravičenec.</p>	<p>Indikator 2P</p> <p>1. Zainteresirane strani ne sodelujejo</p> <p>2. Soinformirani, vendar ne sodelujejo pri odločanju</p> <p>3. Zasnovan je skupaj</p>	<p>Indikator 3P</p> <p>1. Zbiranje podatkov izvaja samo raziskovalna skupina brez interakcije z deležniki</p> <p>2. Raziskovalna skupina sodeluje z zainteresiranimi stranmi za zbiranje podatkov</p> <p>3. Zainteresirane strani delijo podatkov z raziskovalno skupino</p>	<p>Indikator 4P</p> <p>1. Zainteresirane strani ne sodelujejo</p> <p>2. Zainteresirane strani ne sodelujejo pri analizi, lahko pa posredujejo informacije, če to zahteva raziskovalna skupina</p> <p>3. Zainteresirane strani analizirajo podatke skupaj z raziskovalno skupino</p>	<p>Indikator 5P.A</p> <p>1. Zainteresirane strani ne sodelujejo</p> <p>2. Zainteresirane strani igrajo podporno vlogo v procesu razširjanja, ki ga sproži in uporablja raziskovalna skupina.</p> <p>3. Zainteresirane strani sodelujejo kot soavtorji pri različnih strategijah razširjanja</p> <p>Indikator 5P.B</p> <p>1. Znanstveni kanali</p> <p>2. Kanali odprtega dostopa in neznanski kanali kot gostje</p> <p>3. Različni znanstveni in neznanski formati kot organizatorji</p>	<p>Indikator 6P</p> <p>1. Brez strategije uporabe</p> <p>2. Splošni načrt uporabe obstaja, vendar je nejasen in ni podrobno opredeljen</p> <p>3. Obstaja dobro opredeljena uporaba strategija rezultatov raziskav</p>
<p>Etična perspektiva</p> <p>Utemeljitev sodelovanja in cilj raziskave</p>	<p>Indikator 1E</p> <p>1. Ni uporabljeno</p> <p>2. Instrumentalna etika</p> <p>3. Vključujoča etika</p>	<p>Indikator 2E</p> <p>1. Ni uporabljeno</p> <p>2. Instrumentalna etika</p> <p>3. Vključujoča etika</p>	<p>Indikator 3E</p> <p>1. Ni uporabljeno</p> <p>2. Instrumentalna etika</p> <p>3. Vključujoča etika</p>	<p>Indikator 4E</p> <p>1. Ni uporabljeno</p> <p>2. Instrumentalna etika</p> <p>3. Vključujoča etika</p>	<p>Indikator 5E.A in B</p> <p>1. Ni uporabljeno</p> <p>2. Instrumentalna etika</p> <p>3. Vključujoča etika</p>	<p>Indikator 6E</p> <p>1. Ni uporabljeno</p> <p>2. Instrumentalna uporaba</p> <p>3. Vključujoča uporaba</p>

					Indikator 5E.B 1. Ni uporabljeno 2. Instrumentalno razširjanje 3. Vključujoče razširjanje	
--	--	--	--	--	---	--

ZBIRANJE PODATKOV

Intervjuji so potekali med oktobrom 2020 in oktobrom 2021. Iz začetnega seznama s podatki za vsako skupino je predstavnik, običajno oseba, ki je vodila ali koordinirala skupino, kontaktirala potencialne intervjuvance po telefonu ali elektronski pošti. Pred intervjujem so bili intervjuvanci obveščeni o ciljih in vprašanjih glede obdelave podatkov, nato pa so bili pozvani, da podpišejo ali ustno potrdijo, da so seznanjeni o privolitvi v raziskavo. V večini primerov sta intervjuje opravila dva člana projektne raziskovalne skupine, da bi lahko informacije potrdili. Intervjuji so bili posneti in izvedeni v angleškem ali nacionalnem jeziku. Kasneje so jih anketarji povzeli v angleščini, vključno z dobresednimi navednicami (tudi prevedenimi), predvsem ko je intervjuvanec podal zanimiv komentar. Sproti so anketarji tudi točkovali odgovore po zgoraj opisanih indikatorjih.

Po zaključku intervju je bilo sogovorniku raziskovalne skupine poslano poročilo, za možnost preverbe podanih informacij. Ta proces je povezan predvsem s strategijami kakovosti, celovitosti in verodostojnosti raziskav, ki se ujema z merili za natančno raziskavo, ki sta jih predlagala Guba in Lincoln (1981).

REZULTATI

KVANTITATIVNI PRISTOP

Na podlagi kvantitativne analize rezultatov smo izvedli dve preliminarni analizi.

Najprej smo izračunali novo spremenljivko za prenosljivost znanja, ki je za vsako stopnjo raziskave združevala rezultat participativnega in etičnega indikatorja. Tako smo za vsako raziskovalno fazo, obravnavano v intervjuju, pridobili pet novih vrednosti, ki izhajajo iz seštevka dveh indikatorjev, ki povzemata stopnjo prenosljivosti znanja v posamezni raziskovalni fazi. Tabela 4 prikazuje splošno razlago vsake nove vrednosti. Tabela 5 pa prikazuje interpretacijo vrednosti kazalnika 5B, ki se nanaša na kanale za razširjanje, saj se njegova interpretacija razlikuje od ostalih kazalnikov.

Tabela 4. Tolmačenje novo vzpostavljenih kazalnikov

Vrednost	Izhaja iz	Opis
----------	-----------	------

Cen	Točkovanje 1 v participativni in etični dimenziji	Deležnik ne sodeluje. Vse pobude in aktivnosti izvaja izključno raziskovalna skupina
3 (pasivno sodelovanje)	Točkovanje 2 v participativni in 1 v etični dimenziji	Deležnik lahko sodeluje, vendar le na zahtevo raziskovalne skupine in na pasiven način.
5 (instrumentalno sodelovanje)	Točkovanje 3 v participativni in 2 v etični dimenziji	Deležniki aktivno sodelujejo, vendar nimajo nobene avtonomije ali moči odločanja.
6 (prenos znanja)	Točkovanje 3 v participativni in etični dimenziji.	Deležnik in raziskovalna skupina sta soraziskovalca. Odnos med raziskovalci in deležniki je namenjen izboljšanju in preobrazbi za pravičnost in socialno pravičnost. To je emancipatorni odnos.

Tabela 5. Razlaga novo vzpostavljene vrednosti indikatorja 5B o razširjanju rezultatov

Vrednost	Izhaja iz	Opis
2 (znanstveno razširjanje)	Točkovanje 1 v 5PB in 5EB	Raziskovalna skupina razširja le po znanstvenih kanalih. Prednost dajejo razširjanju znotraj akademskega sveta.
3 (znanstveno razširjanje in razširjanje v odprtem dostopu)	Točkovanje 2 v 5PB in 1 v 5EB	Raziskovalna skupina razširja samo po znanstvenih kanalih, vendar daje prednost medijem z odprtim dostopom.
4 (ne-akademske publikacije)	Točkovanje 2 v 5PB in 2 v 5EB	Odprti dostop ima prednost. Raziskovalna skupina lahko razširja rezultate na nekaterih neakademskih dogodkih, vendar ne na lastno pobudo.
5 (informiranje)	Točkovanje 3 v 5PB in 2 v 5EB	Poleg znanstvenih kanalov se neznanstveni mediji uporabljajo samoiniciativno, vendar le v informativne namene in ne v izobraževalne namene.
6 (razširjanje skozi izobraževanje)	Točkovanje 3 v 5PB in 5EB	Uporabljajo se tako znanstveni kot neznanstveni kanali, v slednjem primeru pa je jezik prilagojen občinstvu. Namen je bolj izobraževalni kot izključno informativen.

Druga preliminarna analiza pa je bila sestavljena iz preverjanja odsotnosti statistično pomembnih razlik med upoštevanimi neodvisnimi spremenljivkami: državami, področji in

vrstami raziskav. To nam omogoča, da zbrane informacije obravnavamo na agregiran način in v primeru odkritja pomembnih razlik vključimo pomembne spremenljivke v analizo. Za ta namen smo izvedli test mediane (SPSS v.27) za vse nove agregirane kazalnike (KM1 do KM6). Kot je razvidno iz tabele 6, je le tip raziskave (temeljne in aplikativne) pokazal dosledne razlike pri skoraj vseh indikatorjih. Tako bo v naslednjih analizah kot relevantna spremenljivka upoštevana le vrsta raziskave.

Tabela 6. Razlike med državami glede na področje in vrste raziskav

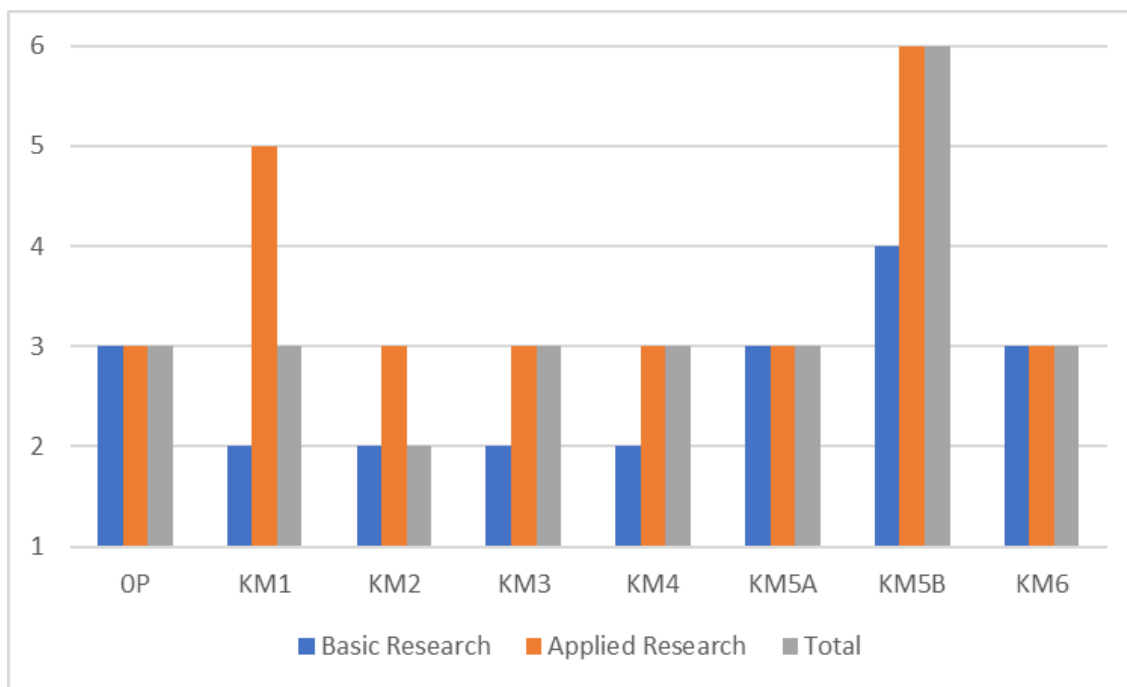
Indikator	Država	Področje	Vrsta raziskav
Definicija deležnikov (OP)	Ne	Ne	Ne
Raziskovalni problem (KM1)	Ne	Ne	99%
Oblikovanje raziskave (KM2)	SP-SL (99%)	Ne	99%
Zbiranje informacij (KM3)	Ne	Ne	Ne
Analiza podatkov in zaključki (KM4)	Ne	Ne	99%
Razširjanje (KM5A)	Ne	Ne	99%
Kanali razširjanja (KM5B)	Ne	Ne	Ne
Trajnost (KM6)	Ne	Ne	95%

DESKRIPTIVNA STATISTIKA

Tabela 7. Mediane in kazalniki (KM) –(ang. Knowledge Mobilisation)

Indikator	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
OP ¹	3	3	3
KM1	2	5	3
KM2	2	3	2
KM3	2	3	3
KM4	2	3	3
KM5A	3	3	3
KM5B	4	6	6
KM6	3	3	3

Graf 1. Mediana KM indikatorjev

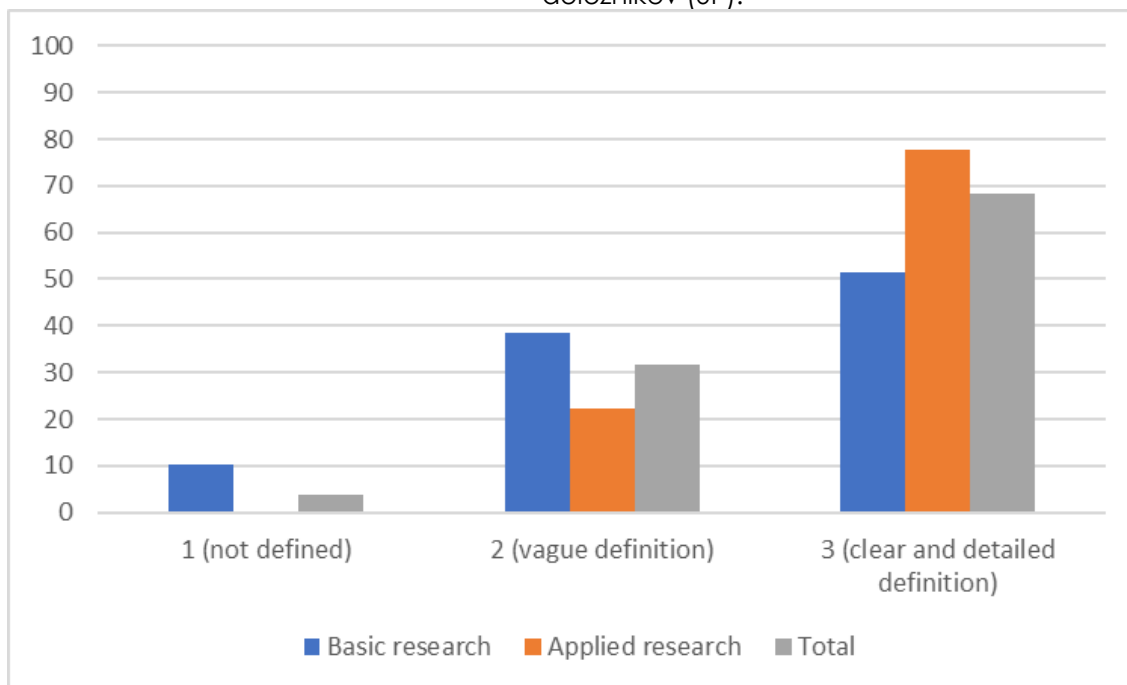
OP. Opredelitev deležnikov

V povprečju imajo raziskovalne skupine dobro opredeljene deležnike, saj je mediana v vseh primerih najboljši rezultat (glej tabelo 8 in sliko 2). Kljub temu pa je potrebno upoštevati razlike, prikazane v tabeli 9, in jih je mogoče razumeti, kot opredelitev, da so le-ti bolje opredeljeni v aplikativnih raziskavah kot v temeljnih, kjer jih 10,3 % skupin ni opredelilo.

Tabela 8. Odstotek skupin glede na vrsto raziskave, ki prikazuje različne ravni opredelitve deležnikov (OP).

Raven (OP)	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
1 (ni definicije)	10.3	0	3.7
2 (nejasna definicija)	38.5	22.1	31.8
3 (jasna in podrobna opredelitev)	51.3	77.9	68.2

Graf 2. Odstotki glede na vrsto raziskave po skupinah, ki prikazuje različne ravni opredelitve deležnikov (OP).

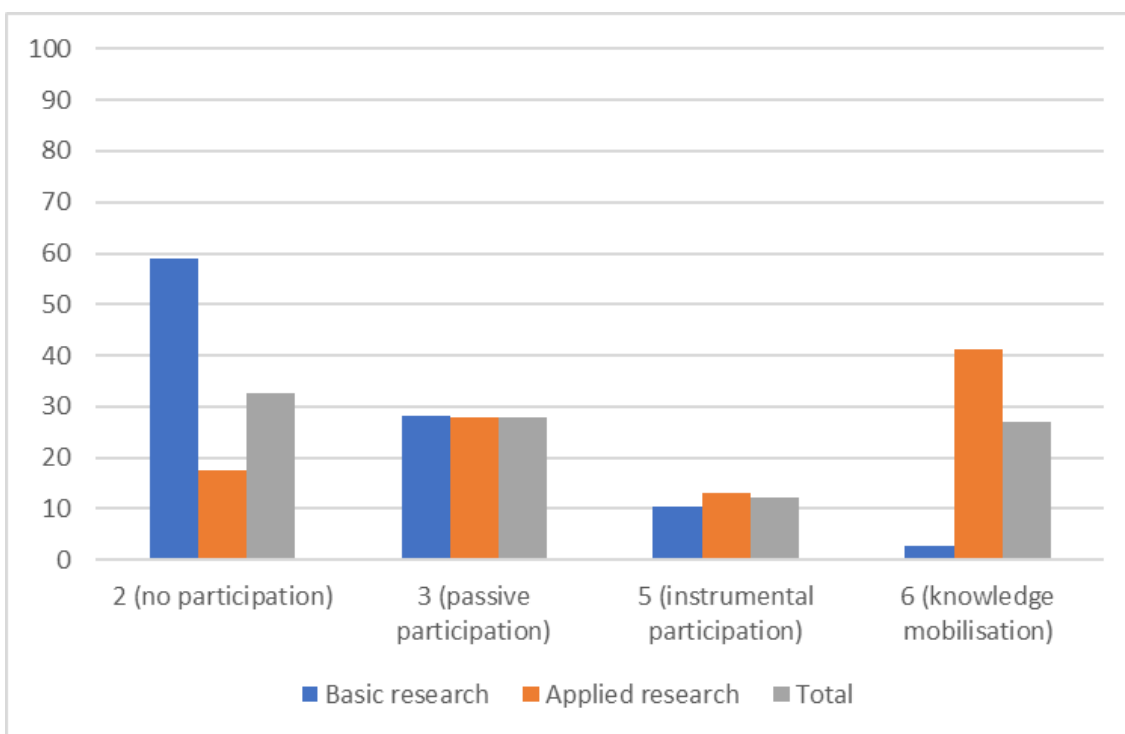
KM1. Identifikacija raziskovalnega področja

Tabela 9. Odstotki, glede na vrsto raziskave po skupinah, glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri identifikaciji raziskovalnega področja (KM1).

Raven (KM1)	Temeljne raziskave	Aplikativne Raziskave	Skupno
2 (brez sodelovanja)	59.0	17.6	32.7
3 (pasivno sodelovanje)	28.2	27.9	28.0
5 (instrumentalno sodelovanje)	10.3	13.2	12.1
6 (prenos znanja)	2.6	41.2	27.1

Ni povsem običajno, da deležniki sodelujejo pri opredeljevanju raziskovalnega problema. Ko sodelujejo in so vključeni, je to pogosto zato, ker jih raziskovalna skupina potrebuje. Dostično gre torej za raziskave o deležnikih samih ali ker se lahko problem lotimo zgolj preko njih. Ponovno najnižjo raven sodelovanja izkazujejo temeljne raziskovalne skupine.

Graf 3. Odstotki po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri identifikaciji raziskovalne teme(KM1).

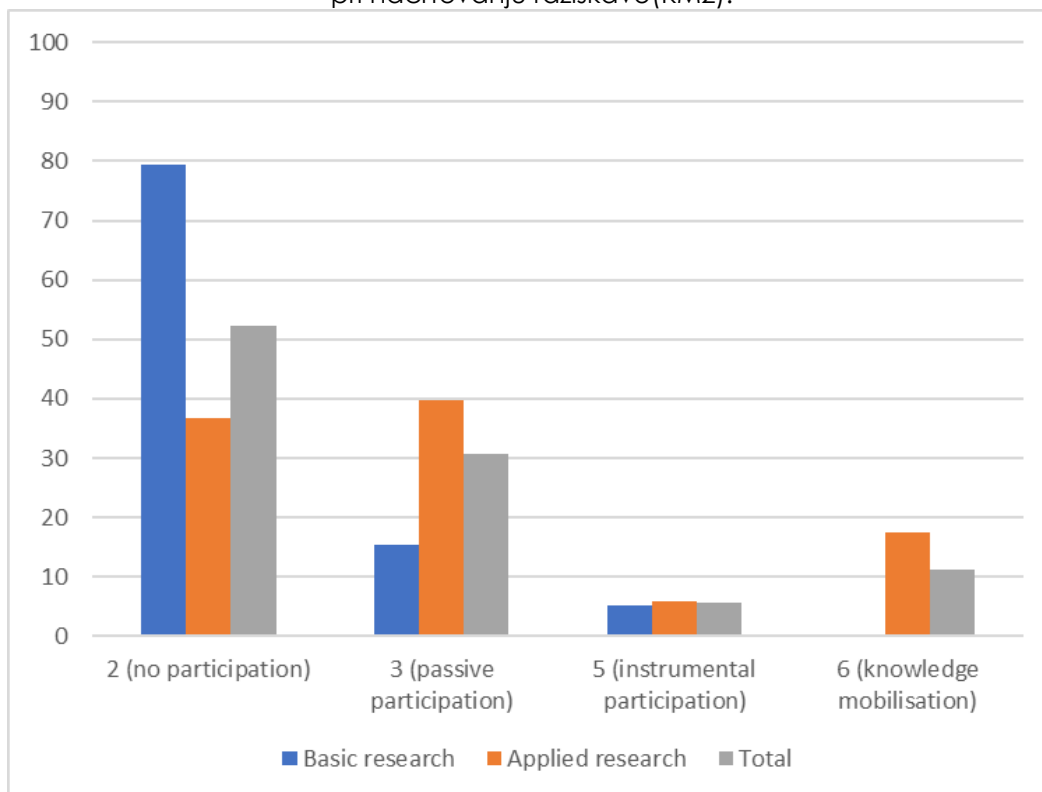
KM2. Oblikovanje metodologije

Tabela 10. Odstotek skupin glede na vrsto raziskave glede na raven sodelovanja deležnikov pri načrtovanju raziskave(KM2).

Raven (KM2)	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
2 (brez sodelovanja)	79.5	36.8	52.3
3 (pasivno sodelovanje)	15.4	39.7	30.8
5 (instrumentalno sodelovanje)	5.1	5.9	5.6
6 (prenos znanja)	0	17.6	11.2

Rezultati kažejo, da je zasnova raziskovalnega procesa povsem v domeni raziskovalne skupine. Le 11,2 % skupin daje zainteresiranim stranem – deležnikom, priložnost, da sodelujejo pri načrtovanju raziskave. To stopnjo raziskovalnega procesa raziskovalci dojemajo kot del svojega strokovnega znanja.

Graf 4. Odstotki po skupinah glede na vrsto raziskave ter glede na raven sodelovanja deležnikov pri načrtovanju raziskave (KM2).

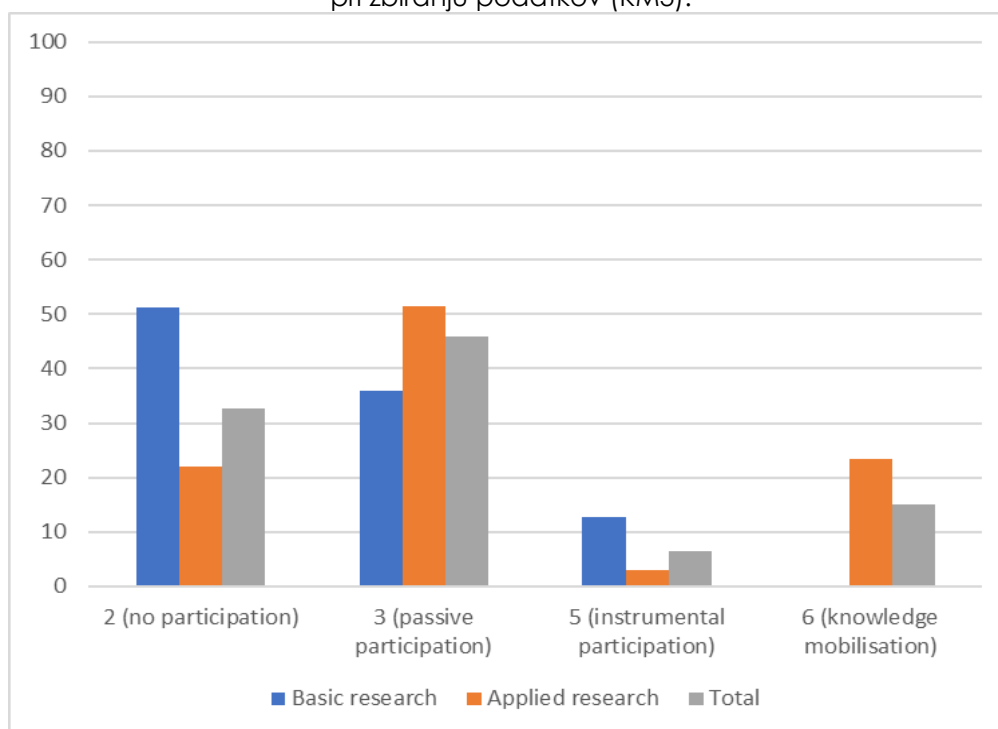
KM3. Zbiranje podatkov.

Tabela 11. Odstotki po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na raven sodelovanja deležnikov pri zbiranju podatkov (KM3)

Raven (KM3)	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
2 (brez sodelovanja)	51.3	22.1	32.7
3 (pasivno sodelovanje)	35.9	51.5	45.8
5 (instrumentalno sodelovanje)	12.8	2.9	6.5
6 (prenos znanja)	0	23.5	15.0

Ta faza raziskovalnega projekta je nekoliko bolj participativna kot faza oblikovanja, kljub temu pa deležniki razvijejo jasno pasivno vlogo, ne glede na to, ali so objekti raziskovalca ali pa edini medij za preizkušanje izdelka. Pravzaprav je to eden od indikatorjev, kjer ni razlik med temeljnimi in aplikativnimi raziskavami.

Graf 5. Odstotki po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na raven sodelovanja deležnikov pri zbiranju podatkov (KM3).

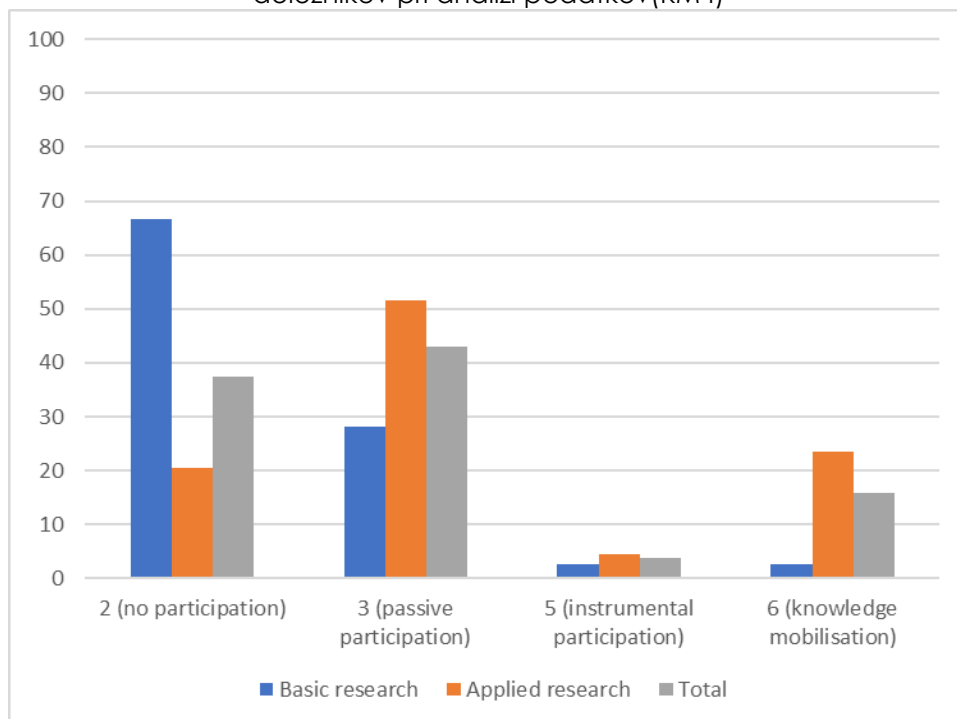
KM4. Analiza podatkov

Tabela 12. Odstotek po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri analizi podatkov (KM4).

Raven (KM4)	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
2 (brez sodelovanja)	66.7	20.6	37.4
3 (pasivno sodelovanje)	28.2	51.5	43.0
5 (instrumentalno sodelovanje)	2.6	4.4	3.7
6 (prenos znanja)	2.6	23.5	15.9

Kot v prejšnjem primeru »brez sodelovanja« (v temeljni raziskavi) ali pasivno sodelovanje (v aplikativni raziskavi) - to so tudi najpogostejši načini sodelovanja deležnikov pri analizi podatkov. Zgolj ena skupina iz temeljnih raziskav kaže strategijo prenosa znanja.

Graf 6. Odstotek po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri analizi podatkov (KM4)

KM5. Razširjanje.

Razširjanje oziroma diseminacija je eden glavnih ciljev raziskovalnega procesa. Rezultati raziskav ne obstajajo, razen če se razširjajo

Na tej stopnji raziskave sta se pojavili dve vprašanji, povezani s prenosom znanja: kdo razširja (KM5A) in kateri kanali se uporabljajo za to razširjanje (KM5B). Prvo vprašanje sledi istemu cilju kot ostali indikatorji ne glede na sodelovanje deležnikov v raziskovalnem procesu. Drugič, kako raziskovalna skupina razširja informacij izven akademskega sveta, vse z namenom da bi zainteresiranim stranem omogočila odločanje, in ne le tistim, ki sodelujejo v raziskavi.

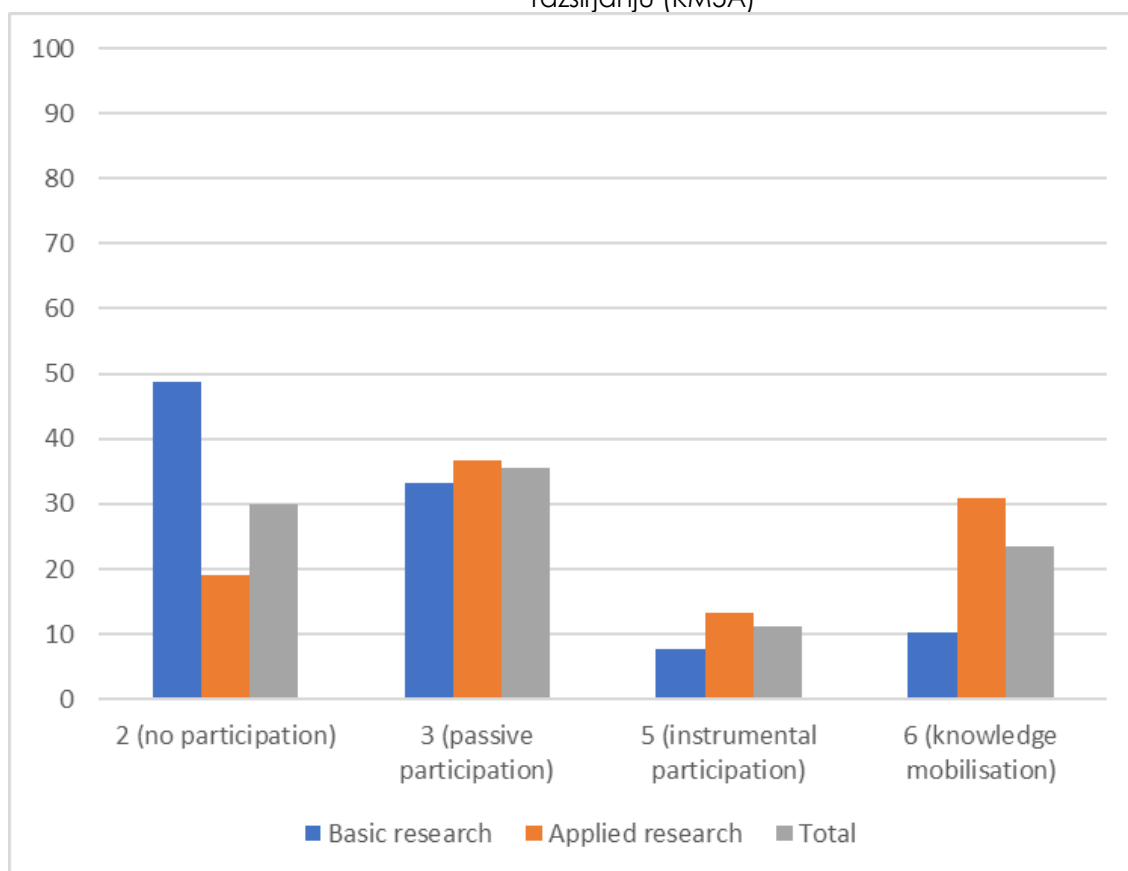
KM5A. Sodelovanje in razširjanje

Tabela 13. Odstotek skupin, glede na vrsto raziskave, na raven sodelovanja deležnikov pri razširjanju (KM5A)

Raven (KM5A)	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
2 (brez sodelovanja)	48.7	19.1	29.9
3 (pasivno sodelovanje)	33.3	36.8	35.5
5 (instrumentalno sodelovanje)	7.7	13.2	11.2
6 (prenos znanja)	10.3	30.9	23.4

Podatki kažejo, da temeljne raziskave ne vključujejo deležnikov v proces razširjanja, medtem ko se zdi, da aplikativne raziskave nekako olajšajo to sodelovanje. Ključna točka te stopnje je lastništvo rezultatov. Tako bi lahko tiste rezultate, ki izhajajo iz raziskovalnega projekta, razvitega v okviru pogodbe z določenimi deležniki (na primer podjetje), razširjamo zgolj če bi ta zainteresirana stran za to dala dovoljenje, in v mnogih primerih to dovoljenje vključuje vključitev deležnikov kot posrednikov razširjanja.

Graf 7. Odstotek po skupinah, glede na vrsto raziskave, na raven sodelovanja deležnikov pri razširjanju (KM5A)

KM5B. Kanali za razširjanje

Tabela 14. Odstotek po skupinah, glede na vrsto raziskave in glede na vrsto uporabljenega kanala razširjanja (KM5B)

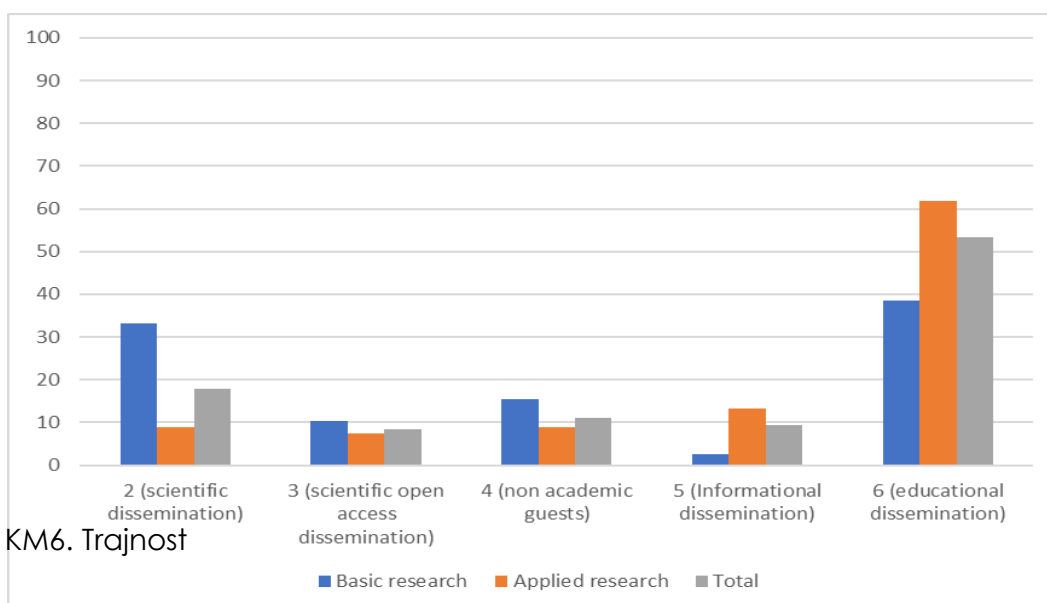
Raven (KM5B)	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
2 (znanstveno razširjanje)	33.3	8.8	17.8
3 (razširjanje preko znanstvenega in odprtega dostopa)	10.3	7.4	8.4
4 (ne-akademski kanali)	15.4	8.8	11.2

5 (informiranje)	2.6	13.2	9.3
6 (razširjanje skozi izobraževalni proces)	38.5	61.8	53.3

Rezultati kažejo, da raziskovalne skupine razmišljajo o doseganju deležnikov ter o spodbujanju k uporabi rezultatov raziskav. Čeprav temeljne raziskave kažejo nižji odstotek, je vseeno zanimivo, saj je celo višji od znanstvenega razširjanja. Pri tem kazalniku ni razlike med temeljnimi in aplikativnimi raziskavami.

Morda se nekateri programi, ki jih izvajajo univerze, povezani z družbeno odgovornostjo univerze (ang. USR), vendar običajno izven raziskovalne tradicije; kot sta znanost o državljanstvu ali solidarnost in razvoj. Skoraj polovica intervjuvanih skupin teh alternativnih kanalov ne uporablja ali pa to počne le kot promocijo.

Graf 8. Odstotek po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na vrsto uporabljenega kanala razširjanja (KM5B)

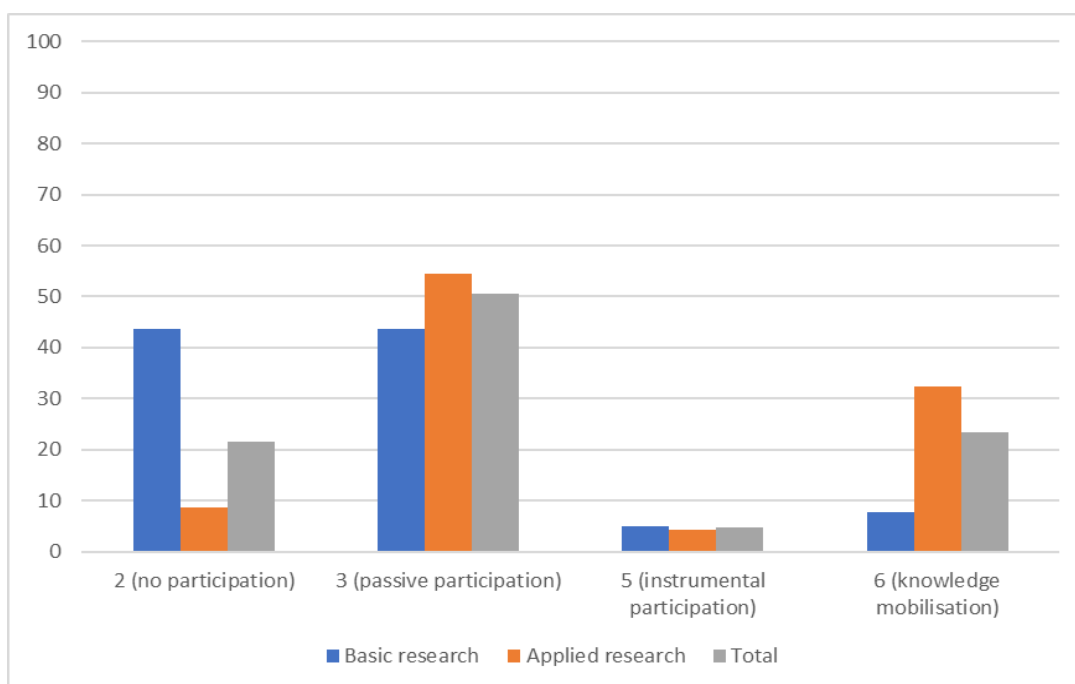
KM6. Trajnost

Tabela 15. Odstotek po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na raven sodelovanja deležnikov v trajnostnih načrtih (KM6)

Level (KM6)	Temeljne raziskave	Aplikativne raziskave	Skupno
2 (brez sodelovanja)	43.6	8.8	21.5
3 (pasivno sodelovanje)	43.6	54.4	50.5
5 (instrumentalno sodelovanje)	5.1	4.4	4.7
6 (prenos znanja)	7.7	32.4	23.4

Najbolj opazen rezultat na tej stopnji je splošno pomanjkanje trajnostnih načrtov. To pomeni, da raziskovalce skrbi le iskanje in razširjanje rezultatov, kaj se pa nato zgodi s temi rezultati po trajanju projekta, pa več ni njihova odgovornost. Pravzaprav skoraj 75 % intervjuvanih raziskovalnih skupin ne razvije nobene uporabe rezultatov oz. strategije, razen za razširjanje rezultatov. Tudi tisti, ki razvijejo nek načrt, je le-ta običajno del pogodbe, podpisane s podjetjem, ki financira projekt. V dotičnem primeru zato ni potrebno izpostavljati pomanjkanje strategij za prenos znanja, temveč pomanjkanje samih trajnostnih načrtov, ki zagotovijo trajnost samih rezultatov raziskave.

Graf 9. Odstotek po skupinah, glede na vrsto raziskave ter glede na raven sodelovanja deležnikov v trajnostnih načrtih

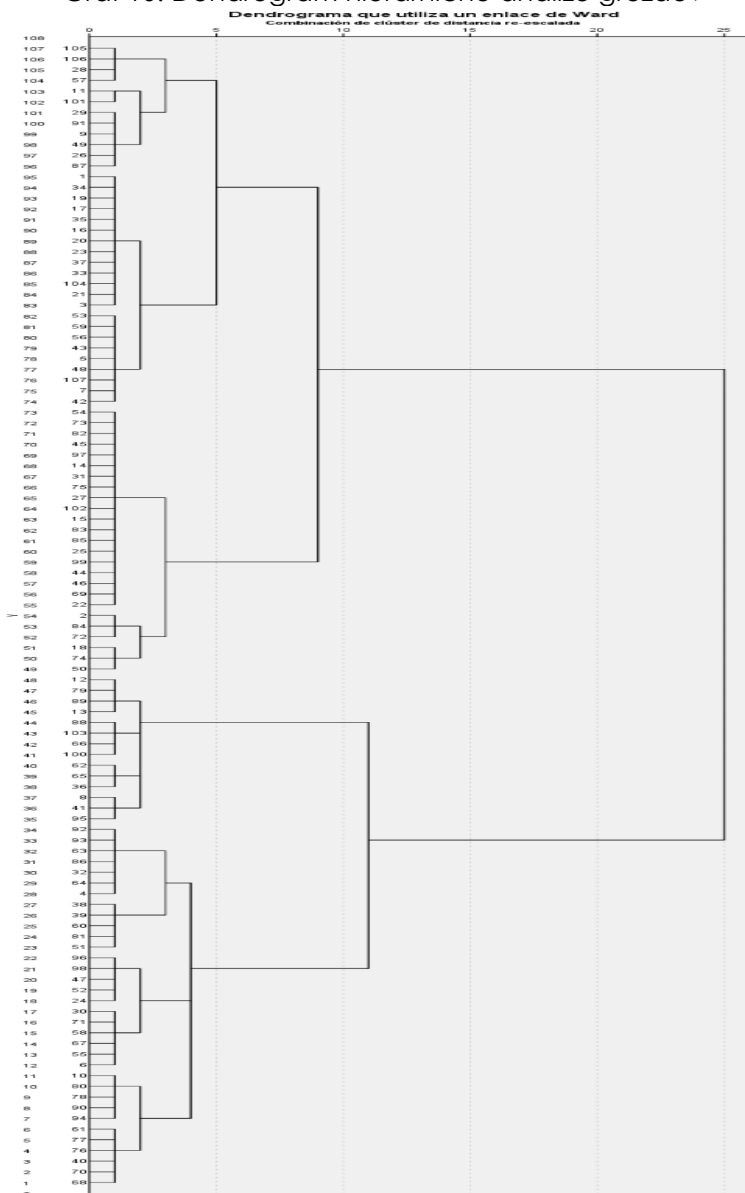
(KM6)

RAZISKOVALNI PROFILI

Drugi, pomembni namen tega poročila je ugotoviti obstoj vzorcev raziskovalnega profila v zvezi z mobilizacijo znanja, tako da lahko raziskovalne skupine opredelijo svoje stališče in razmislijo o tem, kako se premakniti k bolj vključujočim raziskavam.

Tako se po izvajanju različnih grozdnih analizah (ang. cluster analysis), koliko grozdov izbrati za hierarhično analizo grozdov. Rezultati so pokazali, da je bila rešitev s štirimi grozdi najbolj uravnotežena in stabilna po razvrščanju primerov na različne načine, saj je ta analiza lahko občutljiva na vrstni red primerov (IBM, 2020). Slika 10 prikazuje nastali dendrogram.

Graf 10. Dendrogram hierarhične analize grozdov

Zgoraj predstavljeni štiri grozdi so pokazali pomembne razlike v vseh kazalnikih razen KM6, glede trajnost, ki potrjuje obstoj vsaj štirih različnih »raziskovalnih« tradicij glede vloge deležnikov v raziskovalnem procesu, in prenosu znanja.

Pridobljene raziskovalne profile smo nato razvrstili glede na neodvisne spremenljivke, uporabljene v študiji: področje in vrsto raziskave ter državo raziskovalne skupine. V ta namen smo izračunali kontingenčne tabele s testi hi-kvadrat in razmerjem verjetnosti (ki smo ga upoštevali, ko so bile opazovane frekvence nižje od 5) na podlagi klasifikacije ali profila raziskovalne skupine in obravnavane spremenljivke. Rezultati kažejo vrsto raziskave (temeljno/aplikativno) kot edino neodvisno spremenljivko, s statistično značilno povezavo (99 %) s profili. Tako so temeljne raziskave značilne za grozda 1 in 2, aplikativne pa za grozda 3 in 4.

Štiri skupine so torej označene na naslednji način:

Na koncu smo izvedli še postopno diskriminanto analizo, da bi ugotovili, ali so kazalniki KM zanesljivi napovedovalci za razvrščanje raziskovalnih skupin po profilu.

Rezultati kažejo, da imajo indikatorji zelo visoko diskriminatorno moč, s 95,3 % pravilne klasifikacije; indikatorji, ki najbolj razlikujejo med profili, so predstavljeni v tabeli 16, skupaj s funkcijami Fisherjeve klasifikacije.

Tabela 16. Diskriminante spremenljivke in funkcijski koeficienti nastale klasifikacije (Fisher)

Klasifikacija funkcijskih koeficientov				
Indikator	Grozd			
	1	2	3	4
KM1	2,203	2,219	5,931	5,948
KM2	1,318	2,246	,792	4,527
KM3	1,198	1,731	1,148	3,858
KM5A	,972	1,316	3,155	2,924
KM5B	5,886	1,679	5,264	4,903
KM6	-,024	-,070	-,982	-1,643
(Konstanta)	-24,807	-12,943	-38,790	-60,136

KVALITATIVNI PRISTOP

Analiza 107 intervjujev, izvedenih z raziskovalnimi skupinami, ki so sodelovale v projektu, je omogočila opis strategij, ki jih izvaja 14 skupin, ki prenašajo znanje skozi svoje raziskave z vključujočo etično perspektivo. Ta analiza je tudi izpostavila nekatere ovire, s katerimi se te skupine srečujejo pri izvajanju teh prenosljivih strategij.

Osredotočili smo se na tiste raziskovalce, ki so v svojih raziskavah izkazali odgovoren in vključujoč pristop in so osredotočeni na strategije za vključevanje deležnikov v vse faze raziskave. Torej vse od prepoznavanja deležnikov do načrtov za trajnostno uporabo rezultatov. Rezultati kažejo, da v celotnem raziskovalnem procesu skupine, ki prenašajo znanje z vključujočo - emancipatorno udeležbo, izhajajo iz umeščene znanja, ki obravnava probleme in potrebe konteksta ter prepozna, in vključuje različna znanja v kontinuumu, ki gre od vrednotenja njihovih prispevkov do so raziskovanja. Pri tem ne gre le za razpravo o vsebini projektov, temveč tudi za ustvarjanje medsebojnega zaupanja ob upoštevanju odnosov med raziskovalci in uporabniki, konteksta, vrst znanja in vrednotenja prenosa znanja.

Skupine ustvarjajo skupne prostore za delo in razširjanje, se med tem pogajajo in sprejemajo odločitve, pišejo skupaj in si tudi delijo avtorstvo.

Kar zadeva trajnostno uporabo ustvarjenega znanja, je potrebno izpostaviti, da vse zgoraj navedene strategije vodijo do opolnomočenja in kritičnega učenja za raziskovalce in udeležence.

Vendar ta vključujoč in »odgovoren« pristop k raziskovanju ni brez pomanjkljivosti. Raziskovalci se sicer zavedajo izzivov in težav pri sodelovanju državljanov pri vseh vrstah projektov in v določenih fazah raziskav, v katerih ostaja strokovno znanje v rokah akademikov in nekatere metodologije, analize podatkov ali znanstvene objave niso zasnovane ali cenijo vrsto raziskave, ki je bližja družbi.

Raziskovalne skupine poročajo o napetosti med načeli USR in kriteriji vrednotenja raziskav. Čutijo pritisk časa in zahtev po raziskovanju in objavljanju, proti sodelovanju deležnikov. Odgovornost, ki jo raziskovalne skupine manifestirajo v svojih mobilizacijskih praksah, prav tako obremenjuje koncept znanosti, vključujočega cilja raziskovanja, pa tudi trajnost rezultatov in njihovo strateško uporabo.

ZAKLJUČEK

KM strategija sicer ni povsem razširjena med anketiranimi raziskovalnimi skupinami, se pa pojavljajo na vseh znanstvenih področjih, še posebej v aplikativnem raziskovanju.

Glede raziskovalnih skupin: Vse več raziskovalcev se zaveda potrebe po odgovornem in vključujočem raziskovanju, a le nekaj jih uvaja strategije mobilizacije znanja, zlasti v aplikativnem raziskovanju, kjer se zdi, da je sodelovanje z deležniki nekoliko lažje. Priporočljivo bi bilo ozaveščanje raziskovalcev o konceptu vključujočega raziskovanja in ustvarjanje novih mobilizacijskih strategij znanja. Usposabljanje samih raziskovalcev bi se povezalo z univerzitetnim poučevanjem in usposabljanjem s področja državljanske znanosti, kar bi državljanom omogočilo sodelovanje pri demokratičnem odločanju o sodobnih znanstveno-tehnoloških vprašanjih. To bi ustvarilo mreže med različnimi institucijami in raziskovalci ter dalo možnost ustvarjanja prostorov za razprave med študenti, učitelji in raziskovalci o vključujočem in odgovornem raziskovanju (Levinson, 2017).

Kar zadeva raziskovalno politiko: posledica ni le preoblikovanje raziskovalne kulture v raziskovalnih skupinah, temveč da bi prenos znanja "postala orodje za demokratizacijo in socialno vključenost. Zato pa je potrebno spodbujati tudi preoblikovanje posameznikov in organizacij" (Perez et. al., 2018, str. 108). To je kulturna sprememba, ki je utelešena v načrtih, programih in javnih raziskovalnih politikah, v katerih sta sodelovanje in vključenost podprta z javnimi sredstvi ter upravljanjem in vrednotenjem raziskav. Strategije mobilizacije, analizirane v tej študiji, so dobri primeri izvedljivosti tega skladnega pristopa k družbeni odgovornosti univerze USA in nas opozarja na potrebo po nadaljnjem poglobljanju reflektivne in kritične razprave o vključevanju v raziskave (Burget et al., 2017), ki temelji na cilji trajnostnega razvoja (Van't Land & Herzog, 2017).

Vpliv predmetne študije na raziskovalce, udeležence kot skrbnike in financerje se osredotoča na to, da postanejo vidne in kritično analizirane strategije prenosa znanja, za spodbujanje ukrepov za izboljšanje v univerzitetnih raziskovalnih kontekstih. Po predlogu Holmesa et al. (2017) so ukrepi, ki izhajajo iz naše študije: razvoj modelov, soustvarjanja znanja in vzpostavitev skupnih sistemov vrednotenja; naklonjenost in spodbujanje porazdeljenega vodenja, ki prispeva k znanosti kot znanju za dobro delovanje. Potrebno je tudi ustvariti komunikacijsko kulturo in zagotoviti vire za transformacijo obstoječih modelov.

SLOVENIJA

Nacionalna raven: Zagotavljanje raziskovalnega kadra na univerzah v Sloveniji urejata dva zakona: Zakon o visokem šolstvu (ZVis) in Zakon o raziskovalni in razvojni dejavnosti (ZRRD).

Akademsko osebje na univerzi sestavljajo predavatelji (docent, izredni profesor in redni profesor) in sodelavci (asistent in asistent z doktoratom). Raziskovalec, ki opravlja raziskovalno oziroma razvojno dejavnost v raziskovalni organizaciji, mora imeti najmanj visokošolsko izobrazbo in mora izpolnjevati druge predpisane pogoje. Za izvolitev v izredne in pedagoške nazive so določena naslednja merila: 1) V naziv docenta, izrednega profesorja in rednega profesorja je lahko izvoljen, kdor ima doktorat znanosti in dokazano

pedagoško usposobljenost. 2) V naziv znanstvenega delavca je lahko izvoljen, kdor ima doktorat znanosti. V naziv visokošolskega učitelja je lahko izvoljen tudi znanstveni delavec, ki ima izkazane pedagoške sposobnosti. 3) V naziv visokošolski učitelj umetniških disciplin je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje, ima priznana umetniška dela in izkazane pedagoške sposobnosti. 4) V naziv višjega predavatelja je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje in ima izkazane pedagoške sposobnosti. 5) V naziv predavatelja je lahko izvoljen tisti, ki s kategorijo dosega določene kvantitativne kazalnike strokovne in znanstvene uspešnosti raziskovalca, ki vključujejo: objavljena dela s področja delovanja (objavljena dokumentirana znanstvenoraziskovalna dela, aktivna udeležba na mednarodnih strokovnih srečanjih), prepoznavnost v domači in mednarodni strokovni javnosti, upravičenost za vodjo raziskovalnega projekta, raziskovalno delo na ustreznih tujih univerzah ali znanstvenih ustanovah, mentorstvo: vodenje mladih raziskovalcev ter vodenje ali sodelovanje pri upravljanju diplomskih, magistrskih, specialističnih in doktorskih nalog. Podrobnejši pogoji za izvolitev v naziv predavatelja in zasedbo na univerzi, oziroma fakultete, določi univerza, vendar v skladu z Minimalnimi pogoji za izvolitev v nazive učitelja na univerzi, ki jih predlaga in potrdi Državni svet za visoko šolstvo (SVŠ). Univerza in fakulteta pri izbiri kandidata v naziv učitelja in nadaljnjem zaposlovanju sledita enakim elementom kot Srbija.

Institucionalna raven (LUP): Univerza v Mariboru je samostojna znanstvenoraziskovalna ustanova in najvišja izobraževalna ustanova s posebnim položajem. Trenutno je v sestavi UM 17 fakultet in dva dodatna inštituta. Pri izvolitvi predavatelja komisija oceni naslednje elemente kandidata: 1. Obvezne elemente: 1.1. Znanstveno-raziskovalno oziroma umetniško delo, 1.2. Pedagoško delo in vključevanje v razvoj poučevanja, 1.3. Zagotavljanje znanstvenega in pedagoškega podmladka; 2. Izbirni elementi: 2.1. Strokovni prispevek, 2.2. Prispevek akademskemu svetu in širši skupnosti ter 2.3. Sodelovanje z drugimi visokošolskimi, znanstveno-raziskovalnimi, torej kulturnimi ali umetniškimi institucijami, doma in v tujini. Za vrednotenje znanstveno-raziskovalnega oziroma umetniškega dela učiteljev pravilnik določa minimalne kriterije za pridobitev posameznih predavateljskih nazivov. Pri točkovanju posameznih zaslug se upoštevajo objavljeni prispevki in rezultati znanstveno-raziskovalnega dela ter prispevki, ki so v fazi objave, če imajo aktivno številko DOI. Število rezultatov raziskave se pomnoži s faktorji (točkami). Tipična karierna pot Univerze v Mariboru je: Predavatelj ► Docent ► Izredni profesor → Redni profesor. Kazalniki in postopek izbire v nazive in zaposlitev na Univerzi v Mariboru veljajo za predavatelje (docent, izredni profesor, redni profesor). Za izvolitev v izredne nazive (asistent, asistent z doktoratom) mora vsaka fakulteta v sestavi Univerze uporabljati pravila, opredeljena v njihovih pravilnikih. Izvolitev v pedagoška mesta in zaposlitev se izvaja za določen čas petih let, razen v naziv redni profesor, ki je za nedoločen čas.

Tabela 1. Indikatorji MoRRI: LUP

Indikatorji MoRRI (podatki iz leta 2016)	LUP
GE1 Delež raziskovalnih organizacij (HEI) z načrti za enakost spolov	<i>Ali ima vaša ustanova načrt za kakovost spolov?</i> Ne
GE2.4 Delež raziskovalk – visokošolski sektor	<i>Samo 2020</i> 51%
GE10.1 Delež ženskih avtoric	<i>Samo 2020 (Podatki na voljo 13/01/21)</i> 53%
SLSE4.1 Število organizacij članic v European Citizen Science Association (ECSA)	<i>Ali je vaša ustanova članica ECSA?</i> Ne Dostop do seznama
PE10 Infrastruktura za vključevanje državljanov in družbenih akterjev v raziskave in inovacije. (Obstoj infrastrukture: dostop, zastopanje in razpoložljivost več kanalov za interakcijo)	<i>Ali ima vaša institucija infrastrukturo za vključevanje državljanov v raziskave in inovacije? (vprašati vodjo raziskave)</i>
OA1.1 Delež odprto dostopnih publikacij	<i>Samo 2020 (Podatki na voljo 13/01/21)</i>
E1a Etika na ravni raziskovalnih organizacij (delež visokošolskih zavodov, ki imajo komisijo za raziskovalno etiko in urad za raziskovalno integriteto)	<i>Ali ima vaša ustanova odbor za raziskovalno etiko in urad za raziskovalno integriteto?</i>

Opisi in profili

Tabela 77 prikazuje porazdelitev skupin v Sloveniji, največ jih je bilo na področju družbenih in pravnih ved (53,3 %). Iz tabele 78 je tudi razvidno, da je bila v tej državi večina sodelujočih aplikativnih raziskovalnih skupin (60,0 %).

Tabela 2. Porazdelitev vzorcev po območjih v Sloveniji.

Področje	Frekvenčna porazdelitev	Procent
Umetnost in humanistika	2	13.3
Inženiring in arhitektura	4	26.7
Družboslovne in pravne vede	8	53.3
Znanost	1	6.7

Tabela 3. Porazdelitev vzorcev po vrstah raziskav v Sloveniji

Tip	Frekvenčna porazdelitev	Procent
Temeljne raziskave	6	40.0
Aplikativne raziskave	9	60.0

Tabela 79 prikazuje opisne rezultate, kjer ima tudi kazalnik KM5B višjo povprečje in mediano oceno, ki mu tesno sledita KM6 in KM1.

Table 4. Povprečna, mediana in standardni odklon kazalnikov KM v Sloveniji

Indikatorji	Povprečje	Mediana	Standardni odklon
OP	2.53	3	0.743
KM1	4.47	5	1.598
KM2	3.60	3	1.242
KM3	3.73	3	1.280
KM4	3.40	3	1.404
KM5A	4.07	3	1.387
KM5B	4.60	6	1.844
KM6	4.53	5	1.506

Glede na rezultate v Tabeli 80 ima večina skupin v Sloveniji jasno in podrobno stopnjo opredelitve deležnikov.

Table 5. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji, ki prikazujejo različne ravni opredelitve deležnikov (OP).

Raven (OP)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
1 (ni definirano)	2	13.3
2 (nejasna definicija)	3	20.0
3 (Jasna in podrobna definicija)	10	66.7

Tudi v primeru Slovenije ima velik odstotek skupin visoko stopnjo mobilizacije znanja o vključenosti deležnikov pri identifikaciji raziskovalne teme (tabela 81).

Tabela 6. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri identifikaciji raziskovalne teme (KM1).

Raven (KM1)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
2 (brez udeležbe)	2	13.3
3 (pasivno sodelovanje)	4	26.7
5 (instrumentalno sodelovanje)	3	20.0
6 (mobilizacija znanja)	6	40.0

Večina skupin v tej državi daje zainteresiranim stranem pasivno vlogo (66,7 %) pri načrtovanju raziskave in le 13,3 % jim daje možnost, da v celoti sodelujejo (tabela 82).

Tabela 7. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri načrtovanju raziskave (KM2).

Raven (KM2)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
2 (brez udeležbe)	1	6.7
3 (pasivno sodelovanje)	10	66.7
5 (instrumentalno sodelovanje)	2	13.3
6 (mobilizacija znanja)	2	13.3

Prav tako velika večina skupin (73,3 %) deležnikom pripisuje pasivno vlogo pri sodelovanju v fazi zbiranja podatkov (Tabela 83).

Tabela 8. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri zbiranju podatkov (KM3)

Raven (KM3)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
3 (pasivno sodelovanje)	11	73.3
5 (instrumentalno sodelovanje)	1	6.7
6 (mobilizacija znanja)	3	20.0

V primeru sodelovanja deležnikov pri analizi podatkov jim večina skupin v Sloveniji namenja pasivno vlogo (Tabela 84).

Tabela 9. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji glede na stopnjo udeležbe deležnikov v analizi podatkov (KM4).

Raven (KM4)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
2 (brez udeležbe)	3	20.0
3 (pasivno sodelovanje)	9	60.0
6 (mobilizacija znanja)	3	20.0

V nadaljevanju so razvidni rezultati o tem, kdo razširja in udeležba zunanjih deležnikov (tabela 85) ter kateri kanali so bili uporabljeni za razširjanje in za opolnomočenje deležnikov (tabela 86) v Sloveniji.

Tabela 10. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji glede na stopnjo sodelovanja deležnikov pri razširjanju (KM5A)

Raven (KM5A)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
3 (pasivno sodelovanje)	9	60.0
5 (instrumentalno sodelovanje)	2	13.3
6 (mobilizacija znanja)	4	26.7

Tabela 11. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji glede na vrsto uporabljenega razširitvenega kanala (KM5B)

Raven (KM5A)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
2 (znanstveno razširjanje)	4	26.7
3 (znanstveno razširjanje odprtega tipa)	1	6.7
4 (neakademski gostje)	1	6.7
6 (razširjanje izobraževanja)	9	60.0

Končna tabela 87 prikazuje rezultate sodelovanja deležnikov v trajnostnih načrtih, ki so porazdeljena med pasivno mobilizacijo in mobilizacijo znanja.

Tabela 12. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji glede na stopnjo vključenosti deležnikov v trajnostne načrte (KM6)

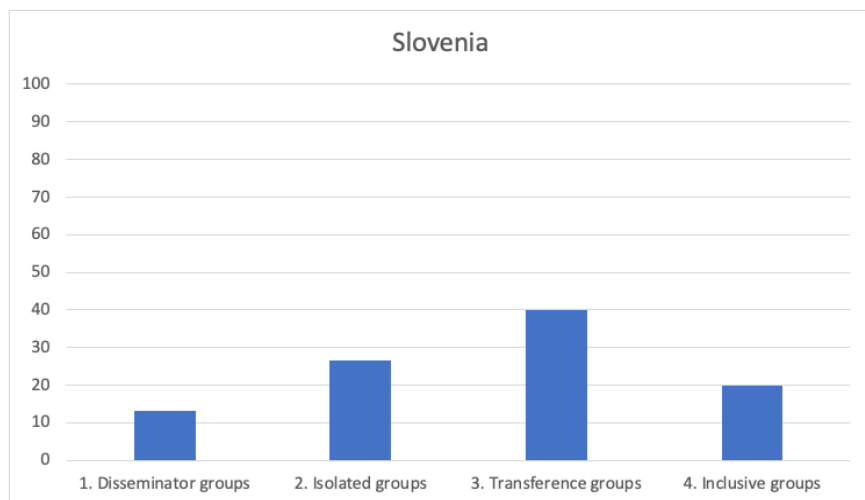
Raven (KM5A)	Frekvenčna porazdelitev	Procent
2 (brez udeležbe)	1	6.7
3 (pasivno sodelovanje)	5	33.3
5 (instrumentalno sodelovanje)	3	20.0
6 (mobilizacija znanja)	6	40.0

V nadaljevanju lahko opazujemo raziskovalni profil skupin v Sloveniji (Tabela 88).

Tabela 13. Pogostost in odstotek skupin v Sloveniji po analizi grozdov

Grozd	Frekvenčna porazdelitev	Procent
1. Skupine za razširjanje	2	13.3
2. Izolirani profil	4	26.7
3. Profil prenosljivosti	6	40.0
4. Vključujoči profil	3	20.0

Slika 1. Odstotek skupin v Sloveniji po analizi grozdov

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union